

MOK Nytt

En tidning med
klubbnyheter för
alla OL-vänner!
26/8
nr 4 2014

Klubbkväll: tis 19-21.

Kontaktpersoner i klubben

STYRELSEN

Ordf. Magnus Jonasson 040-49 35 83
Vordf. Håkan Grubb 040-29 23 27
Kassör Kaare Hansson 040-26 53 48
Sekr. Evelina Ekelund 073-399 89 03

LEDAMOT

Ulf Mattsson 040-97 73 65
Wiviann Ottosson 073-360 38 98

SUPPLEANT

Benjamin Viebke 070-305 30 59
Karl Utterback 070-923 90 28

UNGDOMS- OCH JUNIORKOMMITTÉ

Benjamin Viebke 070-305 30 59
Axel von Rosen 070-200 33 36

NYBÖRJARKOMMITTÉ

Paul Schannong 046-25 55 13
Britt Bülow 046-25 20 13

TRÄNINGSANSVARIGA

Kaare Hansson TIS-TRÄN 040-26 53 48
Göran v. Rosen TIS-TRÄN 040-49 78 49
Linus Malmsten TIS-TRÄN 070-232 42 20
Mattias Jacobsson TIS-TRÄN 040-611 91 74
Jonathan Gunnarsson TEKN. TRÄN 073-206 67 33
Håkan Grubb NATT TRÄN 040-29 23 27
Lena Magnusson GYMN 040-96 34 23
Håkan Nilsson KLUBB-M 040-44 21 80

UTTAGNINGSKOMMITTÉ

Vakant VUXENLAG
Ungdomskommittén UNGDOMSLAG

TÄVLINGSANMÄLARE

Bertil Kollén 040-46 51 14
Håkan Brost 040-91 81 09
Gert Olsson 040-49 45 66

MOK-NYTT REDAKTION

Lennart Nilsson 040-16 25 69
E-post: lennart.nilsson@lnrab.se

Klubbadress: Malmö OK
Cederströmsgatan 6, 212 39 Malmö
Tel: 040-49 52 52.
www.mok.nu e-post: info@mok.nu

Styrelsen för Malmö Orienteringsklubb
kallar medlemmarna till

Höstmöte

Måndagen den 24 november 2014, klockan 19:00 i klubblokalen.

O-ringen 2014 ett Skånskt jubileum med en stark arbetsinsats av Malmö OK

Så var då O-ringen på plats där det hela började, i Skåne, för att jublera, 50:e gången. Samtidigt firade staden Kristianstad 400-års jubileum, det var 1614 som Kristian II grundade stan. Det var anrika f.d. Wendes Artilleriregementes (A3) område i N. Åsum som blev bas och centralort för tävlingarna. Här skulle MOKare och andra skånska klubbars funktionärer ha sin hemvist under tävlingarna. Vi blev placerade på N. Åsums idrottsplats, intill centralorten, där vi, ett tjugotal personer bodde i tält, husbilar och husvagnar. Resten av MOK-funktionärerna var utspridda på andra boenden som skolsalar, pensionat och sommarstugor. Spridningen på arbetsuppgifterna under

O-ringendagarna var också stor, som du kommer att få läsa om i andra delar av detta nummer av MOK Nytt. Vi bemannade ekonomi, kiosk, transport, academy (utländska deltagare), start, it/data, Ola, Sport-ident, el-försörjning, byggande, väder, barnpassning osv. Det var kanske inte mycket vi såg av varandra under den här tiden, många av oss började tidigt på morgonen och andra slutade sent, så det var väldigt varierade arbetstider. Allt som du varit med om under den här intensiva veckan kan du mingla och dela med dig av under MOKs lilla fest för oss som var med under O-ringens 50:e upplaga, så anmäl dig, så ses vi där den 19 september.

Festligt avslut på O-ringen!

Välkomna till MOK:s klubblokal på Bulltofta
Fredagen den 19 september klockan 18.00

Inbjudan gäller alla medlemmar och alla de andra som ställde upp för oss som funktionärer på O-ringen. Naturligtvis är även de yngre välkomna. Vi bjuder på lite mat och dryck!

Maten består av kött och/eller fisk, drycken cider och alkoholfri öl. Naturligtvis blir det även kaffe och kaka.

Förhoppningsvis kan vi även fira avancemang i 4-klubbs vid detta tillfälle.

Var vänlig anmäl till Britt senast den 15 september på britt.bulow@spray.se eller på tel.nr 070-746 36 18 om du kommer och hur många från din familj som kommer. Var vänlig anmäl också om du behöver specialkost.

Varmt välkommen önskar Malmö OK

Rapport från en simmande MOKare.

Ingemar Thuresson

Min första Vansbrosimning gjorde jag 1998. Jag hade blivit medlurad av son och svärdotter som tyckte att jag skulle göra en svensk klassiker. Det blev därefter fem klassiker innan jag bytte Lidingöloppet mot Berlin Maraton. Men jag fortsatte ändå att simma i Vansbro. Varför kan man undra. För någon simmare är jag inte. Det är litet svårt att förklara men den som upplevt stämningen kring loppet dras obevekligen dit igen.

Tiden är inne för ett nytt dopp

Nu var det dags för lopp nr 16. Jag simmar inte alls under 10 månader av året men i början av juni insåg jag att något måste göras och cyklade ner till Aqua-kul. Det blev 6 pass på 1.5 - 2 km i 50-metersbassängen

(2 km är 40 längder!) med mitt enkla bröstsim medan ungdomarna i simklubben spurtade förbi mig med crawl på banan bredvid. Men de lägde inte lika länge som jag. På TV och Vansbrosimningens hemsida följde jag allt oroligare väderleksrapporterna och temperaturen i Vanån.

Kortare lopp

Tre dagar före loppet beslutade arrangörerna av säkerhetsskäl att korta loppet från 3 till 1,5 km. Temperaturen i Vanån var då 13.5 grader. Jag ilade i panik ner till Limhamns dykshop och kompletterade våtdräkten med mössa, handskar och strumpor och satte mig så utrustad på taget norrut.

Fortsättn på sid 3

Weben först med senaste nyheterna!

Webredaktör: Carolina Landin 040-29 23 27

Bilder från O-ringen

Några MOK:are samlades på funktionärscampingen en kväll för att äta tillsammans och fick då lyssna till skönsång från Marie Svensson.

WOK:en var populär. Olivia Gatte var en av de våra som kämpade med den. Kön tog aldrig slut, men det gjorde ibland kryddorna och kycklingen. Men då döpte de snabbt om den till "vegetarisk WOK" och så gick det som smort igen.

Vi sålde för 729.000 kronor, de andra låg på mellan 678.000 och 530.000. Inklusiv Fyrhjulskörningarna uppgick arbetstiden till för OK Silva, 585 tim, MOK 392 tim och Lunds OK 22 tim.

Schweitz 6-dagars i Zermatt, Swiss-o-week, D40 Kort

Trockener steg E3, 2939m över havet,

– en motpol till svenska O-ringens kupering och terräng

Ja det var faktiskt så konstigt så att etapp 3 hamnade på dag 5 i Swiss-o-week. Det var vädret som ställde till det och arrangörerna beslutade sig tidigt i veckan för att byta plats på dessa två dagar. Mycket för att kunna garantera säkerheten för oss löpare, men säkert också för att få bjuda på riktigt fina vyer denna dag när vi skulle som högst upp i bergen, alldeles vid kanten av glaciären.

Det visade sig vara ett klokt val och redan tidigt på morgonen strålade solen från en klarblå himmel. Tanken var att Uffe skulle berätta om etapp 3 men han skyller på den höga höjden och säger att han inte minns så mycket av etappen, "allt är ett enda töcken", så det fick bli min version av dagen istället.

Angrip enligt planen är mottot

Efter att ha gjort några mindre bra kontroller på föregående etapp så var jag fast besluten att hålla

mig till min plan denna dag. Planen var att hålla noga koll på riktningen, ha framförhållning då sikten var bra, och att våga ta ett extra kartstopp om jag vart osäker.

Det var lite lyxigt här i Schweiz för man fick ta kartan en minut innan start så när jag fick min karta kunde jag i lugn och ro kolla igenom banan.

Ettan

Jag läste in mig till ettan, skummade igenom k 2-5. Såg att k 6 och 7 satt i mer detaljerade områden och skulle behöva mer kartkontakt. K8-mål såg enkelt ut, och så pep det till och jag sprang iväg. Fick ettan efter en aningens tvekan till om skärmen verkligen satt rätt då jag inte sett skymten av någon mosse.

Tvåan till femman

Förstod sen på väg till 2an att den kalla sommaren hade gjort att snön fortfarande låg kvar över

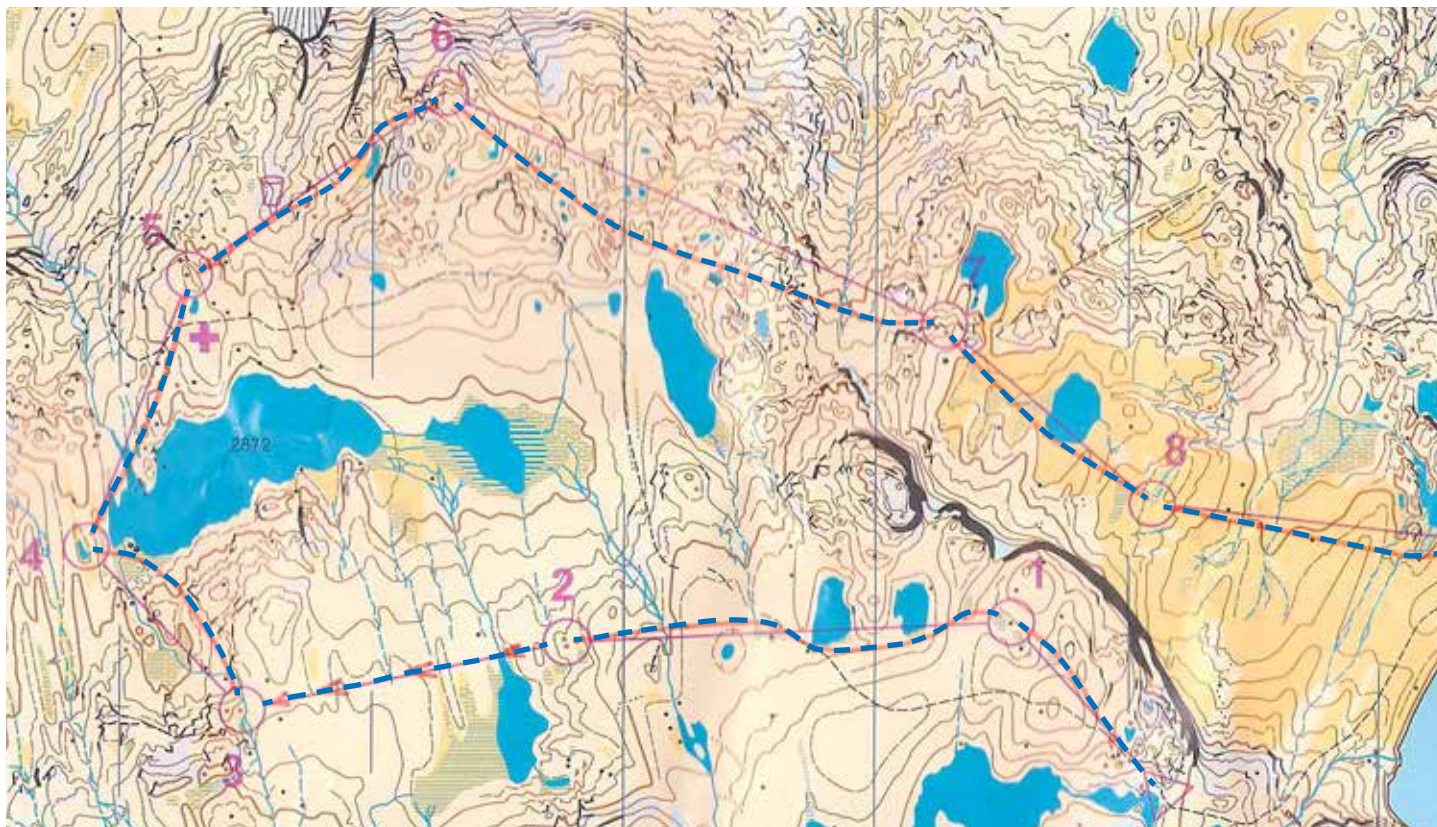
många vattendrag vilket förklarade förvirringen. Med blicken lyft långt fram blev kontrollerna 2-5 enkla och underlaget skiftar mellan snabblopt stenflis och tunglopt snö. Gott att få känna på lite snöpuls i juli :)

Sexan

Vid 5e kontrollen gör jag som jag tänkt, stannar till, tittar upp och ser vart jag ska gå upp för att få kanten på gölen för att sen kunna smyga runt kanten och plocka 6an. Inga problem, den satt där den skulle.

Sjuan

Mellan 6an och 7an är det väldigt mycket information på kartan. Jag väljer att gå lite höger ut från kontrollen för att om möjligt kunna bocka av sjön som ligger halvvägs på sträckan. Strax efter att jag lämnat 6an och kommit lite högre upp så lyfter jag

Lucie Komarkova var en av våra kioskmedarbetare och ses här göra segerstecknet. Det visade sig vara helt befogat. "Vår" kiosk var den som sålde mest.

Ingemar tillsammans med en av sina simkompisar.

Fotograf: L-Foto, Mickan Palmqvist

dag 5, 3, 1 km

blicken och får syn på den stora brantkanten som ligger söder om k7. Jag stannar till och läser kartan noga. K7 ska sitta strax bakom en tydlig brant, tittar upp och japp, där är den. Bara att sträcka ut och smita upp och ta den också.

Åttan och nian

K8 och 9 vållade inget huvudbry direkt och jag kunde kämpa mig in i mål, trött men nöjd över att ha fullföljt min plan.

/Ingela

PS från redaktionen:

Etappen vanns på tiden 21.22, 3.41 före tvåan.

Sammanlagt blev Ingela 1:a i D 40 kort med etappplaceringarna 1, 1, 7, 2, 1, 1 och 4970 poäng. Ingen jaktstart.

För att komma till Vansbro måste man byta flera gånger och ju närmare jag kom såg allt fler av mina medpassagerare ut som potentiella simmare. Det var 9000 anmälda varav 8000 kom till start. Den lilla Dalakommunen flerdubblar sin befolkning denna vecka. Jag hämtade mina tävlingshandlingar och gick till villan där jag bott i alla år hos Anita, fick en välkomstkram och träffade gamla simmarkompisar.

Nära till start, guld värd!

Nästa morgon har jag nära till start p.g.a. att man tagit bort 1500 meter i Vanån - den lättaste delen! Jag har startgrupp 5 - grupperna släpps i väg med 15 minuters mellanrum och det är sammanlagt 24 grupper. Jag kallas guldsimmare eftersom jag simmat 7 gånger, får en guldgul badmössa och förmånen att starta tidigt. Iklädd våtdräkt i väntan på start nästan kokar jag av värme och längtar litet efter det kalla vattnet. Och visst blir det en chock men vattenskiktet mellan hud och våtdräkt värms snabbt upp och sedan går det bra. Det går undan med strömmen i Vanån utan besvärande trängsel. Efter 400 meter passeras en bro med många åskådare och efter ytterligare 100 meter vänder man runt en udde med en stor ensam tall och simmar in i Dalälven.

Nu börjar det

Det är nu loppet börjar! Temperaturen sjunker ½-1 grad och jag får strömmen mot mig. De sista 900 meterna är det en träbrygga längs hela högra stranden och det gäller att inta en position intill denna för där är strömmen svagast och sedan försvara den. Här gäller inte "ur spår" utan den som vill om måste gå ut två armlängder för att simma om och motströmmen ökar kraftigt. De bästa simmarna i startgruppen efter mig börjar nu komma i fatt och trängseln ökar alltmer. Jag får åtskilliga sparkar och ibland försöker någon nästan simma över mig. Men det är ivern och inga onda avsikter som ligger bakom och jag får freda mig så gott jag kan.

Övermod och risk för uppluckning

Halvvägs upp i Dalälven grips jag av övermod och bestämmer mig för att simma om två lite för långsamma kamrater, vilket nästan knäcker mig innan jag är inne vid bryggan igen. Inga flera sådana äventyrligheter! I stället försöker jag tänka att jag ju gjort detta 15 gånger, att det faktiskt går framåt om än långsamt och fokusera på kända delmål som bro nummer 1, bro nummer 2 och Flottarens

vårdshus längs stranden. På bryggan står det ett led av funktionärer som då och då ropar: Hur går det Ingemar? De läser startnumret på badmössan och det gäller att svara begripligt annars kanske man blir uppfiskad.

Målet i sikte!

Äntligen syns målet och jag orkar faktiskt spurta litet de sista 75 meterna. Tänk att det gick en gång till! Väl uppe på målbyggen måste jag hålla i något innan jag står stadigt. Det tar 10 sekunder och jag avvisar vänligt men bestämt alla försök att betrakta mig som slutkörd för det är jag faktiskt inte alls. Sedan blir det medalj, varm dryck, dusch och mat - allt mycket väl organiserat och jag går mycket nöjd "hem" och träffar andra simmare och utbyter erfarenheter och gratulationer. På bron över Vanån som jag nyss simmat under pratar jag med en simmare som är på väg mot start - det tar alltså flera timmar att få iväg alla simmarna.

I glada vänners lag

På kvällen blir det fest hos mina goda vänner Margareta och Folke från Södra Sandby som har en sommarstuga vid sjön Van en dryg mil mot Mora. Folke är barnfödd i Vansbro. Tillsammans med ett simmande par från Lund har vi en härlig kväll med god mat och gott vin vid grillen och uppfyllda av den alldeles speciella känsla man får efter att ha antagit och klarat en utmaning. Det blir nog Vansbro nästa år igen! Och tiden då? Glöm den, för mig gäller nu bara att fullfölja. Men tiden 57.47 skall inte fördubblas eftersom hela den tunga sträckan i Dalälven var oförändrad. Jag skulle tro att det motsvarar ungefär 1.25 på hela sträckan och det är inte sämre än förra året. Men det måste förstås undersökas. Ännu ett skäl till att simma nästa år. Då hoppas jag det är varmare och hela sträckan kan simmas.

Ingemar

Månadens bana i Boket klar!

Nu är Månadens bana på plats och alla som är hågade kan ge sig ut i skogen och leta kontroller för brinnande livet.

Skogen är vår arena!

ATT VARA STARTCHEF PÅ O-RINGEN 2014 I SKÅNE

Roligt, spännande, utmanande, ansvarsfullt och jobbigt

Jobbigt mest för att sömnen inte blev vad den borde varit. Vi kom hem 19.30-20.00 på kvällen.

Där efter var det mer eller mindre söndags, vi gick ju upp 04.30 på mornarna för att vara på Arenan innan kl 06.00.

Hur lätt är det att gå till sängs 21.30 en sommar-dag 25-28 grader varmt och ljus ute, och i huvudet snurrade det rödvit snitsel och startfällor osv.

På arenan erhöll vi SI-enheterna, startlistor, av-prickningslistor samt nya uthyrningsbrickor.

flytta startplatsen till rakt söder om startpunkten på en fin äng, men här fanns hästar. Dom sa att vi stänger av strömmen i staketet och flyttar hästarna söderut till en annan inhägnad. Bra tänkte vi, det här fixade vi bra.

Nästa möte kom snabbt därefter i Kristianstad i Kronfågels gamla lagerlokaler. Där samlade vi på oss startmoduler och andra ingående delar.

Vi provbyggde även en sådan startmodul helt utan instruktioner vare sig muntligen eller ens skriven

Möte på klubben

Nu kunde jag och Lars ha ett möte på klubb-lokalen, med Britt som delade ut våra kläder och id-brickor som Britt fått dagen innan. Efter ett kort möte byggde vi upp 2 startmoduler och simulerade en start. Efter en diskussion om hur många fällor vi skulle ha fick jag ge med mig och ta ett beslut om 18 fällor. Men det såg riktigt bra ut och det fungerade verkligen bra.

Snart dags för start

Nu var det bara 1 vecka kvar och startklockorna hade precis kommit, detta tyckte jag var ett stressmoment. Helt ny utrustning som man ska bekanta sig med. Nytt möte i N. Åsum och en snabb genomgång i ballongtältet (där fanns allt materiel eller passerade där igenom till O-Ringen).

Nu började intresset för den praktiska hanteringen kring kartorna att bli väldigt aktuell. Det visade sig alla kartorna nu befann sig på ett dagis i Ludviksberg. Lördagen 12/7 var det träff där.

Vi lastade alla kartorna i diverse bilar och en skåpbil som Offrell kom med. Sedan bar det iväg till N. Åsum till idrottshallen i O-Ringenstaden där det var förutbestämt att kartorna skulle lagras. Väl där visade det sig att där satt Lunds OK och packade Välkomstpåsarna till löparna. Det var mer eller mindre öppet hus där. Så det var inte lämpligt att husera kartorna där.

Nya lokaler

Då fick vi leta upp chefen för O-Ringenstaden i N. Åsum nämligen Bertil Lööf för konsultation om ny placering. Vi fick tillgång till ett gammalt logement i O-Ringenstaden med många rum på plan 1.

Det var helt OK. Om vi bara hade haft tillgång till nycklar till alla berörda. Då körde jag och Lars till K-stad för att kopiera upp nycklar som jag sedan fördelade till startcheferna.

Okej, kartorna på plats och nycklar till lokalerna och startklockan under kontroll. Adrenalinivån och spänningen steg succesivt.

Nu var det dags att inkvartera oss i vårt boende. Vårt vardpar var Janne Rydh och Ulrika.

Janne, MOKaren som numera bor däruppe i Kristianstad. Ett stort hus med egen ingång och dusch. Ett perfekt boende. Tack Janne o Ulrika.

Fredag 18/7

Då var det generalrepetition uppe på Arenan för

Ett uppdrag som startchef

Men låt oss inte gå händelserna i förväg. När det blev känt för mig att Skåne hade fått O-Ringen 2014 kände jag mig manad att ta ett större uppdrag. En start kunde jag gärna ta. Har varit startchef på många MOK-tävlingar och kände att det kunde jag/ vi väl klara av.

Diskussionerna och tankarna bland klubbmedlemmarna gick allt högre och många tyckte att vi skulle vara med på något sätt.

Efter ett tag fick jag en förfrågan av Britt Bülow om jag kunde tänka mig ett uppdrag som startchef och det kunde jag. Men jag ställde ett ultimatum, om att jag ville ha Lars Johansson som vice startchef. Detta kunde Lars tänka sig. Vi jobbar bra ihop och jag kände att det här kan vi tillsammans ro iland. När sedan Krister Lindeberg blev chef för bygggruppen, kändes det mycket bra. Vid ett möte på klubben antog mötet att vi skulle ansöka om att få en start bla. Och så blev det, vi fick en start.

Villiga medarbetare

Britt fick ihop ett schema med MOK:are som var villiga att ställa upp och hjälpa till. Detta var ju så klart till stor hjälp för Lars och mig. Inget hände på ett tag men så kom ett mail från tävlingschefen Roland Offrell om ett möte i K-stad. Jag och Lars infann oss där tillsammans med Mats Widesjö (Generalsekr för O-ringen 2014) samt PEO Bengtsson och övriga klubbar som skulle ta en start. Starterna fördelades snabbt och enkelt. Alla verkade nöjda och belåtna.

Möte med banläggarna

Nu kom andra mailet om ett möte i Vånga med banläggarna för Etapp 1 och Etapp 2. Vi besökte E1 och E2. Starten på E2 ogillades av Lars och mig. Men vi fick tag i markägaren och arrendatorn av marken och vi kom överens om att

sådan. Därefter skulle all utrustning flyttas till HAKI i Sibbhult.

Repetition

Nu var det dags för HLR utbildning (hjärtlung-räddning). Jag körde till N Åsum för detta ändamål och hade med mig 3 st hjärtstartare som jag lånat på jobb. Kändes bra att få en repetition av HLR. Nu började det dra ihop sig och startpersonalen började undra om vi inte skulle ha ett möte. Så klart ska vi ha ett möte. Men innan dess körde Krister, Ivan och jag till Sibbhult, efter att ha genomfört Malmö Mästerskapet, för att hämta hem våra startmoduler. Vi hade en adress och PIN-code för att kunna öppna dörren till HAKI-förrådet. Jo se det fungerade, men våra startmoduler låg bakom höga pallar av diverse materiel. Som tur var fanns där en handtruck så vi kunde flytta ut pallarna så vi kom åt våra startmoduler. Mycket jobb.

Torsdag 24/7 Etapp 4, Ryssberget

Nu gjordes allt på rutin. Startpersonalen var ju självgående vid det här laget.

Kan nämna att startplatsen från början var inne på en gårdsplan. Där fick vi inte plats. Så banläggaren kontaktades och även han kunde inte godkänna detta. Jag kontakta Mats Widesjö. Som kände pappan vars dotter var markägaren. Han gav oss klart att förflytta ut startmodulerna på fältet och så blev det. Återigen fungerade det hela mycket bra.

E1 och E2. Sekretariatet skulle testas dvs start, förskjutet start, sen ankomst, löpare med fel bricka, löpare utan nummerlapp. Vår Com-radio testades. Startcheferna med berörd personal var där och vi byggde snabbt upp en start där för simulering. Det fungerade bra.

Lördag 19/7

Nu skulle vi bygga upp startplatsen för E1. När vi väl var samlade där gick det fort att få det klart. Såg riktigt bra ut.

Lars och jag körde till N. Åsum och packade in kartorna för E1 i min bil.

Söndag 20/7 Etapp 1, Vånga

Sov trots allt bra den natten, var ganska trött redan då. Vi satte väckningen till 04.30. Efter en stående frukost så tyst som möjligt, vi ville ju inte väcka varken Janne, Ulrika eller Alva, kom vi iväg ganska bra.

Bort till Arenan och hämtade våra tillbehör, SI-enheter, startlistor osv.

Nu var vi på plats på E1, Startplats 1, vi bar ut och placerade kartorna och gjorde dom sista justeringarna.

Anrop från sekretariatets chef Viveka Erntsson om vi var klara från start. Svar ja. Denna procedur upprepades alla dagarna.

Startpersonalen på plats

Nu började vår personal att anlända. Startklockan var på plats. Nu skulle den startas, kunde nu sätta tid och startmellanrum utan att titta i instruktionsmanualen.

Men frågan var skulle den hålla laddningen tillräckligt? Tid sattes så noga som möjligt efter Fröken ur +- ½ sek så noga ville jag ha det. Nu började löparna att komma och 08.30 gick första starten. Sedan var det bara att njuta och se att det fungerade. Startpersonalen fann sig snabbt sig i sina roller.

Hästar i hagen

Kl 14.00 rev vi starten för att förflytta oss till startplatsen för E2.

Väl där upptäckte vi till vår förtvivlan att det gick hästar i hagen där vi skulle bygga vår startplats. Lätt panik uppstod. Men vi beslöt oss för att bygga som planerat. Vi uppsökte markägaren som inte var hemma. Men markarrendatorn passera förbi på en 4 hjuling, han jobbade faktiskt för O-ringen. Han stoppades och informerades. Jodå vår överenskommelse höll fortfarande. Man hade helt enkelt glömt att avgränsa för hästarna. Efter det vi byggd färdigt körde jag och Lars till N. Åsum för att lasta in kartorna för E2.

Måndag 21/7 Etapp 2, Vånga

Samma procedur som tidigare, iväg 05.00 på morgonen till Arenan. Jodå hästarna hade flyttas och ingen el i stängslet.

Allt förlöpte väl denna etapp också. Det kan dock nämnas i sammanhanget att det kom en belgare i icke reglementsenslig klädsel. När jag påtalade detta för honom blev han väldigt upprörd och högljudd, i Belgien är det förenligt med reglementet att springa i kortbyxor. Han var fortsatt högljudd och började bli otrevligt rent av. Han ville inte gå tillbaka för att köpa långa Ol-brallor. Claes förbarmade sig över honom och lånade ut ett par tights. Jag hade inte tillåtit honom att starta utan heltäckande klädsel.

Utan nummerlapp

Sen kom det en svensk löpare från IFK Mora utan nummerlapp. Han uppmanades av mig att gå tillbaka för att hämta sin nummerlapp vilket han icke ville. Men efter en stunds funderande tog han sats och rusa in i fällan tog sin karta och startstämplade. Hade ingen lust att fysiskt hindra honom. Men en löpare kände igen honom och därmed kunde vi identifiera honom.

Via ett anrop till sekretariatet blev han diskad för osportsligt uppträdande. En annan löpare utan nummerlapp lånade helt enkelt Håkan Grubbs cykel för att hämta sin nummerlapp.

Jo då både cykel och löpare med nummerlapp kom tillbaka.

Tisdag 22/7 Etapp 3, Friseboda

Någon trevligare och häftigare startplats får man leta efter, toppenväder dessutom. Bara ett litet problem, startklockans pip hördes knappt pga av ljudet från vågorna som slog in mot stranden. Borde man ju tänkt på så klart.

Sång och spel

Här sjöng och spelade Gösta och Marie sin Ol-sång, trevligt och riktigt bra var det, tack. Krister Lindeberg hade hört att man kunde kvittera ut mat till startplatsen vilket också gjordes. Tack Krister. Efter att ha rivit startplatsen var det många av oss som tog ett dopp i ett varmt hav. Sen iväg till E4 Ryssberget för att bygga E4 starten. Därefter iväg till N. Åsum för att lasta in nya kartor.

Onsdag 23/7 Vilodag

Kom på att vilodagen eller aktivitetsdagen inte är för löparna ut för funktionärerna. Kändes så skönt att kunna sova ut och koppla av denna dag.

Fredag 25/7 Etapp 5, Brösarp

Nu var det helt nya spelregler som gällde. Jaktstart, individuellt upprop av 2700 löpare. Först måste fällorna byggas, var klass skulle ha en egen fälla med tillhörande kartlåda. Det var nya regler för att undvika att i stressmomentet med jaktstart ta fel karta.

Lars organiserade upp det hela och det flöt på riktigt bra. Solen strålade ner på oss, varmt var det, men jag tror hellre vi tar det än regn. Tuffa pass som upppropare och starter i solen med pass på 2 timmar eller mer gjordes. Men starten avverkades utan problem det är värt att nämnas.

Klart, tävlingen var över

Nu var det klart, och vi åkte upp till Arenan för lite mat. Träffade Mats Widesjö som undrade om ville stanna kvar och hjälpa till att riva arenatältet. Under höga stön och pustar från Lars och mig förstod han snabbt att det var vi inte intresserade av.

Jätteroligt

Nu när det var över kändes det helt fantastiskt, jag

är glad och stolt att ha genomfört O-Ringen Skåne 2014 som startchef. Men utan våra pigga och duktiga medarbetare hade det inte gått så klart.

Stort tack

Vill rikta ett stort tack till Lars Johansson och alla i bygggruppen och startpersonalen, ingen nämnd och ingen glömd. En oförglömlig upplevelse.

Fd startchef Roland Dahlman

PS. Med reservation för den kronologiska ordningen.

Personalchef på O-ringen, för mer än 2600 FUNKTIONÄRER

Jag har som ni nog vet varit personalchef för O-ringen 2014. Ett jobb som bl.a. bestått i att vara något av ordningsman för bemanningen. Utifrån tidigare arrangörers erfarenhetsdokument skulle organisationen anpassas till vår skånsk/blekingska tävling. Vilka arbetsuppgifter skulle höra under de femton olika funktionscheferna? Hur många funktionärer behövdes för de olika

arbetsuppgifterna och hur lång tid bedömdes de ta? Att döma av tidigare arrangemang skulle det gå åt ca 1200 – 1400 funktionärer.

26 kontaktpersoner

Till min hjälp hade jag en kontaktperson i vardera av de 26 klubbarna i den lokala alliansföreningen. Efter mycket pusslande och funktionschefernas stora insatser kunde vi konstatera att vi hade mer än 2600 funktionärer anmälda.

Det medförde att vi fick extrabeställa funktionskläder, funktionärsguide och ID-kort, som jag hade fullt sjö att fördela till klubbarna på ett rättvist sätt. Hjälp med funktionärsutbildningsmaterialet hade jag av Kerstin Tjernlund OK Vilse som också haft SISU-kontakterna. Lennart Nilsson och Malin Malmberg har också bidragit med marknadsföring och framtagande av statistikblanketter.

Tidsredovisningar/utvärdering

Kvar är nu att sammanställa tidsredovisningar

och göra utvärdering. I nuläget har jag lagt knappt 800 arbetstimmar på uppdraget och kanske ett femtiotal återstår för resterande.

Slutomdömet är att det fungerade bra, men allting kan bli bättre. En del funktionärer blev väldigt hårt belastade och trots det stora antalet funktionärer så konstaterades att det fanns brister på sina håll.

Positiv bild

Den allt övergripande bilden är ändå att alla på ett positivt sätt försökte finna lösningar på problemen i stället för att fokusera på tillkortakommanden. Jag har bara hört funktionärer som sagt "ja detta var tufft, men jättekul roligt".

Mats Håkansson

Nostalgisk återblick av forsfärd på VästerDalälvens vilda vatten, årgång 1995

I år simmade Ingemar Turesson Vansbro simmet, en av de svenska klassikerna, och jag tänkte att det här kunde bli en intressant artikel för MOK Nytt. Så jag dristade mig till att fråga honom om det gick bra att han skrev ner sina upplevelser och hur det var att bada (simma) i denna kalla bölja. Han nämnde då att en del av simningen gick i Dalälven och jag berättade att Gunnel och jag hade minsann också varit ute bland böljorna i Dalälven och då på forsfärd med gummibåt. Då ställde Ingemar som villkor för att han skulle skriva sin artikel att jag berättade om hur det var att åka gummibåt (forsfärd) på Dalälven och det ska jag nu försöka dra mig till minnes det är ju snart 20 år sen det skedde så minnet är kanske inte det allra bästa. Näväl in i dimman.

Gunnels djärva idéer

Det var i maj månad och vi var i Dalarna, Gunnel hade fått idén att hon ville åka forsränning med gummibåt i Dalälven när vi nu var i Dalarna och Mockfjärd. Sagt och gjort här skulle åkas och vi gav oss iväg till företaget som anordnade forsfärder. Först fick vi en kurs (genomgång) i hur vi skulle bete oss med paddel och båt och hur vi skulle sitta. Vilka kommandorop som gällde och inte minst om vi trillade över bord vad som gällde och så övade vi på torra land ett tag bl.a. med hur man skulle "klämma" fast foten under pontonen som omgärdar båten, vi satt uppe på denna, längs sidan på båten, innan det var dags.

Så bar det i väg

Med starkt självförtroende och en påtagen flytväst bar det av ner till båten och en första kontakt med verkligheten, Dalälven. Till varje båt ingick en kunnig rorsman, det var också han som stod för kommandona, som skulle styra oss rätt bland alla stenar och virvlar, sk valsar, som vi skulle få uppleva.

Just detta år var det extra mycket vatten i älven, på grund av snösmältningen, varför färden blev något avkortad. Av säkerhetsskäl vågade man inte låta oss nybörjare löpa

Lennart intagande den rökta fisken och kaffet, kokt över lägereld.

hela linan ut. Men det var fullt tillräckligt det vi fick vara med om, men det blev inte bara en gång vi gjorde färden, utan en 5 till 6 gånger, när vi gick i land kom en lastbil och hämtade upp oss och båten och körde oss tillbaka till utgångspunkten och så började hela färden om igen. Inte ett enda dopp i älven blev det och det ska man väl vara glad för.

Hur många grader det var i vattnet vet jag inte men svalt var det säkert, eftersom det

Gunnel med påklädare.

är smältvatten från fjället. Brrrr, även om vi nu hade våtdräkt, man fryser vid blotta tanken. Heder åt Ingemar som frivilligt kastar sig i böljan.

Inget skryt

Man ska ju inte skryta, men med våra mått mätt så blev vi bättre och säkrare för varje tur. Till exempel när vi kommit in i en "vals" och fick kommandot att vi skulle paddla, då tog vi allt vad tygen höll, så vi fick en bra skjuts ut ur densamma. Blöta men lyckliga avslutades dagen med kokkaffe och ett mål rökad fisk, fiskad i VästerDalälven, en riktigt mumsig avslutning på dagen. Vad det var för sorts fisk har jag glömt, kanske Öring eller Sik, men gott var det, i synnerhet som jag gillar rökad fisk. Det var riktigt kul det här med forsränning och vi sa varandra att det här kunde man göra om, men till dags datu har det inte blivit så. Men man vet aldrig!

Det var en härlig upplevelse i alla fall. Och Gunnel var jättenöjd med att hennes "vilda" idé satts i verket.

Vid pennan Lennart

Normalt sommarvattenflöde vid Mockfjärd = ca 100m³